

Hajdúböszörmény, 1900. július 25. – Debrecen, 1955. augusztus 22.

Apja járásbírósi tisztviselő volt. Középiskoláit Hajdúböszörményben végezte. Részt vett az első világháborúban, ahonnan hadirokkantként tért haza; jobb lábára béma maradt. Jogi tanulmányait a debreceni Magyar Királyi Tisza István Tudományegyetemen kezdte, majd 1926-ban a szegedi Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen doktorált. 1926-tól ügyvédként dolgozott Hajdúböszörményben. Itt kapcsolódott be a szakszervezeti mozgalomba, majd 1931-ben részt vett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt helyi szervezetének létrehozásában, s mint vezetőségi tag dolgozott négy éven át. 1935-től – a pártszervezet megszűnése után – a Független Kisgazdapárt helyi szervezetében tevékenykedett. Az 1930-as évek végén kapcsolatba került az illegális KMP helyi csoportjával. 1943-ban megszervezte a Vörös Segély városi szervezetét, 1944. áprilisban Nagykanizsára internálták, ahonnan május 22-én szabadult, majd rendőri felügyelet alá helyezték. 1944 novemberében lépett be az MKP-ba. Többféle vezető tisztséget töltött be, tagja lett a helyi nemzeti bizottságnak, főügyészként, majd polgármester-helyettesként dolgozott. Az Ideiglenes Nemzetgyűlésnek mint Hajdúböszörmény képviselője 1944. december 18-án lett a tagja. 1946 augusztusától Debrecenben élt, először ügyész, majd járásbíró, 1952-től pedig a debreceni állami gazdaságok jogtanácsosa, egyúttal a helyi ügyvédi kamara titkára. 1955 májusában vonult nyugdíjba.